

ΑΘΩΝΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ - ΕΤΟΣ 13^ο

ΙΣΧ
ΜΗ
ΚΑ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 146

Πολιτεία

Τό 'Ακτίστον Φῶς

Αί εμφανίσεις του 'Ακτίστου Φωτός δεν είναι τοσοῦτον σπάνιαι, ὡς τινες νομίζουν. Πολλοί ἀσκηταί ἐν παραφορᾷ μετανοίας ἠξιώθησαν τοῦ δώρου τούτου, ὅμως δὲν ἐτόλμησαν νά ἐξετάσουν τοῦτο διὰ τοῦ νοός, ὥστε νά κατανοήσουν ἀληθῶς: Τίς ἐστίν Οὗτος; Οὔτοι ἠρκέσθησαν εἰς τήν ἐπενέργειαν τοῦ Φωτός ἐπὶ τῆς ψυχῆς, τουτέστι τήν συμφιλίωσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ, τήν ἀνεκτίμητον παράκλησιν, τήν αἴσθησιν τῆς αἰωνιότητος, τήν ὑπέρβασιν τοῦ θανάτου.

Δέν κατέχουν πάντες ἐκ φύσεως τήν αὐτήν δύναμιν ἐκφράσεως τῆς βιωθείσης ὑπ' αὐτῶν ἐμπειρίας. Τοῦτο παρατηρεῖται εἰσέτι καί μεταξύ τῶν μεγάλων. Ἐπί παραδείγματι, ὁ 'Απόστολος Πέτρος, περιβεβλημένος διὰ τοῦ πυρός τῆς πρὸς τόν Θεόν ἀγάπης, ἐτέλει θαύματα ὡς καί Αὐτός ὁ Κύριος· ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ ὅμως δὲν ὑπάρχει ὁ ἐκφραστικός πλοῦτος τῶν 'Αποστόλων Ἰωάννου καί Παύλου. Ὁ Πέτρος, μάρτυς τῆς Θαβωρίου μεταμορφώσεως, ἐγνώριζεν ὅτι διὰ τοῦ Χριστοῦ καί ἐν Χριστῷ ἐνοῦται οὗτος μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ αἰωνιότητι· ὅτι "τά τίμια ἡμῖν καί μέγιστα ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γενώμεθα Θείας κοινωνοί φύσεως..." (πρβλ. Β' Πέτρ. α' 4)· ὅτι "οὐκ ἐστίν ἐν ἄλλῳ οὐδενί ἡ σωτηρία· οὐδέ γάρ ὄνομα ἐστίν ἕτερον ὑπὸ τόν οὐρανόν τό δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς" (Πράξ. δ' 12). Εὐρίσκονται καί πολλοί ἄλλοι θαυμάσιοι λόγοι ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Ἄλλὰ ὁ Ἰωάννης καί ὁ Παῦλος, ἄν καί ἐτέλεσαν ὀλιγώτερα ὀρατά θαύματα, ἔδωκαν εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς διδασχῆς αὐτῶν ἔτι πλουσιώτερον ὑλικόν, ὅπερ διανοίγει ἐνώπιον ἡμῶν ἀτέρμονας ὀρίζοντας θεογνωσίας. Ὁ 'Απόστολος Παῦλος, πλεῖον πάντων τῶν λοιπῶν 'Αποστόλων, διέθετεν ἐπαρκῆ κατάρτισιν (εἰς τήν ὁποίαν συμβάλλει συνήθως ἡ ἐπιστήμη) διὰ τήν περιγραφὴν τῶν δοθεισῶν εἰς αὐτόν ἐμπειριῶν. Εἰς αὐτόν ἀνήκει ἡ αἰώνιος δόξα δι' ὀλόκληρον σειράν βαθυτάτων διατυπώσεων ἀποκεκαλυμμένων ἀληθειῶν.

Ησκέψις μου, ὡς εἶναι φυσικόν, συχνάκις ἐπιστρέφει εἰς τόν κατὰ Θεόν πατέρα μου, τόν μακάριον Γέροντα Σιλουανόν. Ὁ ταπεινός οὗτος ἀνὴρ παρέμενεν ὑπαρκτικῶς εἰς καταστάσεις τῶν ὁποίων ὀλίγοι μόνον ἠξιώθησαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ταῖς γραφαῖς ὅμως αὐτοῦ γίνεται σαφῶς ἀντιληπτὴ ἡ ἀπουσία ἀποθέματος λέξεων καί ἐννοιῶν διὰ τήν πλέον συστηματικὴν ἐκθεσιν τῶν μεγάλων εὐλογιῶν, αἵτινες ἐξεχύθησαν ἐπ' αὐτόν. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ ἐξ ἴσου καί ἐκείνους, οἵτινες δι' ὀλίγων λόγων, ἀλλὰ διὰ πολλῶν θαυμάτων καί ὑψηλοῦ πνεύματος ὠκοδόμησαν Αὐτήν, καί τούς ἄλλους οἵτινες ὑπηρετήσαν τόν αὐτόν σκοπόν διὰ τοῦ χαρίσματος τῆς διδασκαλίας.

† Πατρός Σωφρονίου

Γερόντων

✘ "Ὅταν προσεύχεσθε, νά προσεύχεσθε γιά ὅλους καί γιά τόν καθένα. Καί νά προσθέτετε: "Δι' εὐχῶν αὐτῶν, δι' εὐχῶν αὐτοῦ ἐλέησόν με". Κατ' αὐτόν τόν τρόπο, σταδιακά ἡ συνειδησί σας θά πλατυνῆ.

✘ "Ἀγαπάτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν". Ὄντως, εἶναι δύσκολο. Εἶναι ὀδυνηρό.

Τό ἠθικό ὅμως κάλλος τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἐλκύει σέ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νά εἴμαστε ἐτοιμοί νά ὑπομεινουμε ὅλες τίς δοκιμασίες, προκειμένου νά ὑμωθοῦμε διὰ τοῦ Πνεύματός Του. Ἄλλη ἐπιλογή δὲν ὑπάρχει.

† Γέρον Σωφρόνιος

✘ Πῶς προσευχομάστε; Ὑπάρχουν πάμπολλες προσευχές, πού δόθηκαν στούς Ἁγίους Πατέρες ἀπό τήν χάρι τοῦ Θεοῦ, ἡ καθεμία μέ τό ὕψος τῆς. Ὅμως ἡ συντομώτερη καί δυνατότερη προσευχή εἶναι: "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ Θεοῦ, ἐλέησόν με, τόν ἁμαρτωλόν". Μά πῶς πρέπει νά τήν λέμε; Ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, νά πιστεῦωμε αὐτά πού λέμε. Καί νά τήν λέμε μέ ταπεινώσι, γιά νά κατεβῆ ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πάνω μας.

✘ Δέν πηγαίνουμε στήν ἐκκλησία γιά νά διαβάσουμε, ἀλλά νά τρεφώμαστε. Κάθε λέξις πού διαβάζεται, πρέπει νά τήν ἀφομοιώνουμε. Ἄλλοιῶς, δὲν μᾶς μένει τίποτε.

† Γέρον Διονύσιος

✘ Θά παρακαλέσω τόν Θεό γιά σᾶς, θά προσευχηθῶ. Ἀλλά νά ξέρετε ὅτι ἓνα χέρι μόνο του δὲν κάνει κρότο. Ἐγώ παρακαλῶ γιά σᾶς, ἀλλά νά παρακαλῆτε κι ἐσεῖς. Ἐγώ ἀπό ἐδῶ πάντα θά σᾶς πετάω μῆλα. Ἄν τά πιάνετε, καλῶς. Ἄλλοιῶς θά εἴστε πεινασμένοι, γιατί θά πηγαίνουν χαμένα. Πρέπει κι ἐσεῖς νά προσεύχεσθε. Διαφορετικά, οἱ προσευχές μου δὲν θά σᾶς ὠφελούν.

† Γέρον Ἱερώνυμος

✘ "Ἡ θά βάλῃς στήν καρδιά σου καί τούς ἐχθρούς σου, μαζί μέ ἐκείνους πού ἀγαπᾶς, ἡ δὲν θά ἔχῃς μέρος στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ...

✘ "Ἄν ἔχω γιά κάποιον ἀντιπάθεια, πρέπει νά τήν βγάλω ἀπό τήν μέση." Ἄν παραμείνῃ μέσα μας τό πάθος, θά μᾶς καταστήσῃ ἐνόχους στήν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου καί θά δώσωμε λόγο!

† Γέρον Δαμασκηνός Κατρακούλης

M

βαία, όχι για να δημιουργηθεί ένα έργο κοινωνικής προνοίας, αλλά γιατί, σε κάποιες περιοχές των δραστηριοτήτων μας, υπάρχει ένα τεράστιο μηδέν, πού άπορροφά τά πάντα.

Δύσκολο νά τό μεταφέρης μέ λόγια καί ακόμα δυσκολώτερο νά μεταφέρης τίς διαστάσεις του. Μέ την πρώτη έπαφή, λοιπόν, μέ την ιεραποστολική πραγματικότητα διαπίστωσα καί κατέγραψα ανάγκες καί έλλείψεις. Κατέστρωσα ένα βραχυπρόθεσμο καί ένα μακροπρόθεσμο πρόγραμμα μέ τά έργα καί τίς ενέργειες, πού ήταν αναγκαίες νά γίνουν καί, έφοδιασμένος μ' αυτές τίς παρατηρήσεις μου, άρχισα νά επι-σκέπτομαι διάφορους φορείς πρός περισυλλογή βοήθειας. Δέν θά σταθώ στίς ταπεινώσεις, τίς όποιες υπέστην, καί στίς άπογοητεύσεις μου, τίς όποιες σήμερα, βλέποντάς τις από μιά χρονική άπόστασι -άν καί δέν μπορώ ακόμα νά τίς εξηγήσω- τίς αποδέχομαι όμως, σάν ένα βάπτισμα στήν άγνοια των πολλών, ακόμα καί των ειδικών της ιεραποστολικής πραγματικότητος.

Μεταξύ των πολλών μου επισκέψεων συνήνητσα καί έναν γηραιό καί καταξιωμένο εργάτη του Εύαγγελίου, πού είναι επικεφαλής ενός φορέως ύποστηρίξεως της 'ιεραποστολής.

Μέ δέχθηκε μέ αγάπη. Του εξέθεσα τά προβλήματά μου καί του ζήτησα οικονομική βοήθεια για την όργάνωσι ενός Θεολογικού Σεμιναρίου για ύποψηφίους ιερείς καί στελέχη του ιεραποστολικού έργου, πού γνωρίζετε πόσο σημαντικό ρόλο παίζει στήν πρόοδο καί ποιότητα της κάθε 'ιεραποστολής, καί βραχυπρόθεσμο καί μακροπρόθεσμο. Μέ άκουσε μέ προσοχή -πιστεύω- καί κατόπιν μέ συμβούλεψε για τον τρόπο καί τό πλαίσιο της συνεργασίας μας. Μου είπε, ότι μπορούν κατά ένα ποσοστό νά βοηθήσουν την προσπάθεια αυτή, άρκει νά υπάρχει διαφάνεια καί αποδεικτικά στοιχεία των εξόδων μας.

Συμφώνησα χωρίς καμμία αντίρρηση. Κατόπιν μου ανέφερε κάποιον παράδειγμα, για νά κατανοήσω καλύτερα τό ζητούμενο. "Πρίν μερικούς μήνες βοηθήσαμε μιά ιεραποστολή σε

έ την πρώτη έπαφή της ιεραποστολικής πραγματικότητος διαπίστωσα την μεγάλη ανάγκη της ύλικοτεχνικής ύποστηρίξεως της 'ιεραποστολής. Καί τουτο βέ-

κάποια άκρη της γής... (σ.σ. ή άκρη αυτή της γής έχει ένα πολιτιστικό επίπεδο καί μιά αναπτυξιακή πρόοδο μεγαλύτερη των λεγομένων προηγμένων κρατών). Είχε κατασκευαστεί ένα εκκλησιαστικό ιεραποστολικό κτίριο καί υπελείπετο ή δαπάνη του άσανσέρ... Καλύψαμε αυτή τή δαπάνη κατόπιν αιτήσεως των 'ιεραποστόλων καί οι 'ιεραπόστολοι

άμέσως μας έστειλαν τή σχετική άπόδειξι της εταιρείας, πού έγκατέστησε τό άσανσέρ, καί διαπιστώσαμε την ύποδειγματική διαφάνεια, πού υπάρχει στή συγκεκριμένη 'ιεραποστολή...".

Ό τονισμός ήταν ιδιαίτερος στο "άπόδειξι της εταιρείας" δηλαδή, όχι του 'Εκκλησιαστικού προσώπου ή ύπευθύνου της 'ιεραποστολής.

Όμολογώ, ότι τό παράδειγμα μέ άφησε άναυδο...

Δέν ήξερα τί νά σκεφτώ ή πώς νά σκεφτώ... δέν είχα κανένα λόγο νά άμφισβητήσω τά περί διαφάνειας των 'ιεραποστόλων... αλλά, ... άσυναίσθητα μου ήλθαν στήν σκέψη μου οι άιωνόβιοι καί συνάμα πρόχειροι άπέραντοι οικισμοί μέ τίς πλινθόκτιστες μπουκαρού του Β. Καμερούν, οι πρόσκαιρες ένορίες μας κάτω από δένδρα ή ένορίες χτισμένες κι αυτές μέ πλίνθους, ίδια καί άπαράλλακτα, όπως θά εκτίζοντο καί τά χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης... καί από την άλλη μεριά ένα ιεραποστολικό κτίριο σε μιά από τίς πλέον προηγμένες χώρες μέ... την αίτησι για την ανάγκη του άσανσέρ...

τό

άσανσέρ

καί οι...

νόβιοι καί συνάμα πρόχειροι άπέραντοι οικισμοί μέ τίς πλινθόκτιστες μπουκαρού του Β. Καμερούν, οι πρόσκαιρες ένορίες μας κάτω από δένδρα ή ένορίες χτισμένες κι αυτές μέ πλίνθους, ίδια καί άπαράλλακτα, όπως θά εκτίζοντο καί τά

χρόνια της Παλαιάς Διαθήκης... καί από την άλλη μεριά ένα ιεραποστολικό κτίριο σε μιά από τίς πλέον προηγμένες χώρες μέ... την αίτησι για την ανάγκη του άσανσέρ...

"Εκπληκτος καί άφωνος από αυτόν τον κυκεώνα αντιφατικών σκέψεων, πού δημιουργήθηκε μέσα μου από τά λόγια

μπουκαρού

του συνομιλητού μου καί τίς προσλαμβάνουσες παραστάσεις της άφρικανικής ιεραποστολικής πραγματικότητος, δέν άπήντη-

σα τίποτε... εύχαρίστησα για την φιλοξενία καί άποχώρησα προβληματισμένος...

Άργότερα υπέβαλα μέ έπιστολή τό αίτημά μου, κατά την συμβουλή του γηραιού εργάτου του Εύαγγελίου, καί έκτοτε αναμένω...

Πέρασαν δύο χρόνια... καμμία άνταπόκρισι...

Είπα μέσα μου: "Μάλλον δέν είναι θέλημα Θεού... κάποια άλλη σοβαρότερη ανάγκη ή... κανένα άλλο άσανσέρ θά παρενεβλήθη!!..."

Δέν θά επανερχόμουν ποτέ στο θέμα, αν πάνω στα δύο χρόνια άναμονής δέν είχα μιά κλήση στο Καμερούν από ένα εύρωπαϊκό κράτος...

Ήταν μιά νεανική φωνή. Είχε βρει τό τηλέφωνο της Μητροπόλεως από τό διαδίκτυο... Μου εξήγησε ότι

ήταν από την Ελλάδα, είχε τελειώσει τις σπουδές στο συγκεκριμένο κράτος, από όπου με καλούσε, και τώρα εργαζόταν... Είχε κάνει μία υπόσχεση στον Θεό, ότι από τα πρώτα χρήματα που θα κέρδιζε, θα έκανε ένα μέρος δωρεά στην Ίεραποστολή...

Μέ ρώτησε, αν μπορούμε να δεχθούμε αυτή την δωρεά... Απάντησα θετικά.

Δεύτερη ερώτηση... "Τά χρήματα αυτά θα τα χρησιμοποιήσετε στην Ίεραποστολή;"

Παραξευέτηκα, αλλά δεν μπορούσα να καταλάβω πού αποσκοπούσε η ερώτηση... Απάντησα: "Αν θέλετε να χρησιμοποιηθούν για κάποιο συγκεκριμένο σκοπό π.χ. για τον εξοπλισμό κάποιου Ναού, για φάρμακα, για φιλανθρωπία, μπορείτε να μου το πείτε και θα το κάνουμε..."

Η φωνή δίστασε για λίγο... και μετά ακούστηκε να λέγει: "Ξέρετε, η καταγωγή μου είναι από τό τάδε μέρος και στο τάδε μέρος υπάρχει ένας γηραιός εργάτης του Ευαγγελίου... Ζήτησα κάποτε την συμβουλή του για την υπόσχεσή μου αυτή, να κάνω ένα μέρος των πρώτων μου χρημάτων δωρεά στην Ίεραποστολή και με απέλπισε λιγάκι... Μου είπε: "Παιδί μου, τά χρήματα αυτά, αν τά στείλεις εκεί πού λές, δεν θα τά χρησιμοποιήσουν για την Ίεραποστολή, αλλά για να πληρώσουν τό τηλεφωνο, τό νερό, τό ρεύμα της Μητροπόλεως..."

Και ξανά έμεινα άναυδος για την περί Ίεραποστολής ιδέα του γνωστού μου γηραιού εργάτου του Ευαγγελίου...

Αναρωτιέμαι έκτοτε:

Μέ ποιόν τρόπο μπορεί ένας φορέας ύποστηρίξεως της Ίεραποστολής να αποδέχεται, ότι ένα άσανέρ σ' ένα προηγμένο κράτος είναι άπαραίτητη άνάγκη για την προαγωγή της Ίεραποστολής, ένω μία Ίεραποστολή στην Άφρική δεν έχει άνάγκη από ηλεκτρικό, νερό ή τηλεφωνο; (Εύτυχώς για την πραγματικότητα της Μητροπόλεως μας, εις έπαινον και για του λόγου τό άληθές τό ρεύμα και τό νερό της Μητροπόλεως μας τό έχει έπωμισθεί και τό πληρώνει έξ ολοκλήρου ή Έλληνική Κοινότης του Γιαουντέ...).

Παρ' όλο πού ίσως φαίνεται ότι διακωμωδών την άνάγκη του άσανέρ, έν τούτοις την αποδέχομαι σάν άνάγκη σε κάποιο ιεραποστολικό κτίριο, αλλά δεν αποδέχομαι δύο μέτρα και δύο σταθμά για όποιαδήποτε Ίεραποστολή και θα έλεγα ότι αυτός ό τρόπος σκέψεως ή αξιολογήσεως της κάθε ιεραποστολικής προσπαθείας είναι, έπεικώς, άντιεκκλησιαστικός.

Νομίζω είναι περιττό να αναφέρω άλλο παράδειγμα από τά τόσα πολλά και καθημερινά...

Μάλλον ζούμε σε άλλους κόσμους ή τό Ευαγγέλιο πού κηρύτουμε είναι διαφορετικό... ή τό κατανοούμε διαφορετικά... "Η μάλλον μόνον έμεις μπορούμε και πρέπει να καταλάβουμε, ότι σ' αυτόν τόν μεγαλειώδη άγώνα, πού λέγεται Ευαγγελισμός των Έθνων, θα μείνουμε μόνον έως τέλος, δίδοντας τουλάχιστον την μαρτυρία, ότι ή Όρθόδοξη Έκκλησία δεν παρερμήνευσε την έντολή του Κυρίου "πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά έθνη" μέ ό,τι κόπο, πόνο και τίμημα μοναξιάς έμπεριέχεται στίς λέξεις αυτής της έντολής, δηλαδή, και στο "πορευθέντες" και στο "μαθητεύσατε", και στο "πάντα", και στο "έθνη" ξεχωριστά και σ' όλες μαζί...

Ζητώ την συμπάθειά σας και άδελφικώς σās ασπάζομαι έν Κυρίω.

Μητροπολίτου Καμερούν Γρηγορίου
Από τό περιοδικό "Πάντα τά έθνη"

ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Πληρωμένη άπάντησι

Ο έπαρχος της Άλεξανδρείας έβαλε έναν συμπατριώτη του Άββα Ποιμένος στην φυλακή για σοβαρή παράβασι. Οί συγγενείς του φυλακισμένου πήγαν στον Όσιο και τόν παρακαλούσαν να μεσιτεύση για την άποφυλάκισί του, έπειδή ό Έπαρχος ήταν φίλος του.

- Δώστε μου τρεις μέρες προθεσμία να σκεφθώ, άποκρίθηκε ό Όσιος, κι ύστερα βλέπουμε.

Στό διάστημα αυτό έκανε θερμή προσευχή κι έλεγε:

- Θεέ μου, άς μή γίνη αυτή ή χάρι, γιατί δεν θα μέ αφήνουν πιά ήσυχο οί άνθρωποι μέ τίς ύποθέσεις τους.

Υστερα κατέβηκε στον Έπαρχο και παρακάλεσε για τόν συμπατριώτη του.

- Δεν γίνεται, του είπε εκείνος, γιατί βαρύνεται μέ ληστείες.

Ο Όσιος χάρηκε, πού δεν είχε πέρασι ή μεσιτεία του κι ευχαρίστηκε μέ την καρδιά του τόν Θεό.

Μία άλλη φορά ό Έπαρχος παρήγγειλε στον Άββα Ποιμένα να πάη στην πόλι να τόν δη. Κι έπειδή ό Άββας άνέβαλλε διαρκώς την επίσκεψι, ό άρχοντας, για να τόν εξαναγκάση, έκλεισε μέ κάποια πρόφασι τόν γιό της άδελφής του στην φυλακή. Έτσι άνέβηκε στην σκήτη ή μητέρα του νέου και παρακαλούσε μέ δάκρυα τόν Γέροντα, να πάη να βγάλη τόν γιό της από την φυλακή.

- Ο Ποιμήν δεν γέννησε παιδιά, για να έχη την φροντίδα τους, της έλεγε.

Και στον άρχοντα, πού εξακολουθούσε να έπιμένη, παρήγγειλε:

- Καθήκον σου είναι να έξετάσης την ένοχή του, σύμφωνα μέ τούς νόμους της πολιτείας. Αν είναι άξιος θανάτου ή φυλακής, άς καταδικασθί. Αν όμως δεν είναι, κάνε ό,τι σου λέει ή συνείδησί σου.

Ὁ ἀπρόσκλητος ἐπισκέπτης

Στὴν Ἱερά Μονή Κωνσταμονίτου, πρὶν ἀπὸ ὀγδόντα χρόνια περίπου, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς, ὄνοματι Ἀγλαῖος, εἶχε ἀρρωστήσει ἀπὸ βαρὺ κρουολόγημα, τὸ ὁποῖο στὴ συνέχεια τὸ γύρισε σὲ φυματίωση μὲ πυρετὸ καὶ συχνές αἰμοπτύσεις.

Οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς ἀπήλλαξαν τὸν ἀδελφὸ ἀπὸ τὰ καθημερινὰ βαρεῖα καθήκοντά του καὶ σχετικές ὑποχρεώσεις τῆς Καλογερικῆς καὶ τοῦ διακονήματος τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου, διότι εἶχε τὸ διακόνημα τοῦ Ἐκκλησιαρχοῦ, πού ἔπρεπε πρῶτος νὰ ξυπνᾷ τὸ πρωῖ καὶ τελευταῖος νὰ φεύγει ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, τὴν ὁποία ἔπρεπε νὰ φιλοκαλλῆ καὶ νὰ προετοιμάζει. Κι ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ἀπαιτοῦσε πολὺ κόπο καὶ συχνὴ ἐπαγρύπνησι κι ἐκεῖνος, λόγω τῆς ἀσθενείας του, δὲν μπορούσε ν' ἀνταποκριθῆ, τὸν ἔστειλαν νὰ ἡσυχάσῃ στὸ πλῆσιον τῆς Μονῆς "Κάθισμα" τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου, ὅπου εἶναι καὶ ἡ ἀμπελικιὰ τῆς Μονῆς.

Δὲν τὸν πείραξε τόσο τὸ ὅτι ἀρρώστησε τὸν Μοναχὸ Ἀγλαῖο, ὅσο τὸν στενοχώρησε, πού δὲν μπορούσε νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσία στὴν Μετάνοιά του, ν' ἀνταποκριθῆ στὶς ὑποχρεώσεις του καὶ νὰ παρευρίσκει μὲ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς στὶς κοινές προσευχές καὶ ἱερές Λειτουργίες, ἀλλὰ ἐπειδὴ εἶχε βαθειὰ πίστι στὸν Θεὸ καὶ πεποίθησι στὴν Παναγία καὶ στὸν προστάτη τῆς Μονῆς αὐτῆς, πρωτομάρτυρα καὶ ἀρχιδιάκονο Στέφανο, παρηγοριόταν μόνος του καὶ ἔλεγε: "Ἐφ' ὅσον μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀρρώστησα, ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου".

Μία μέρα ὁ Μοναχὸς Ἀγλαῖος, μετὰ τὴν τακτικὴν του προσευχὴν, καθόταν μὲ τὸ κομποσχοίνι στὸ χέρι ἔξω ἀπὸ τὸ "Κάθισμα" κι ἐκεῖ πού διαλογιζόταν καὶ ἔλεγε τὴν εὐχὴν, εἶπε μέσα του πῶς, ἂν θέλῃ ὁ Θεός, μπορεῖ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ὑγεία του. Ξαφνικὰ βλέπει ἕνα

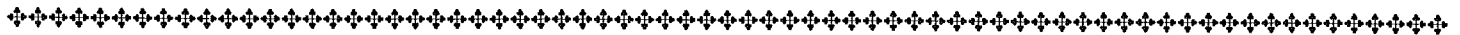
ζαρκάδι, ἀρκετὰ μεγάλο. Τὸ ζῶο πῆγε κοντὰ του καὶ ἀφοῦ ἔσκυψε, σὲ ἔνδειξι σεβασμοῦ, μέχρι τὴν γῆ τὸ κεφάλι του, ἔπεσε κάτω καὶ ἄρχισε νὰ σφαδάζῃ.

Ο Μοναχὸς φοβήθηκε μήπως ψοφήσῃ κι ἔτρεξε στὸ Μοναστήρι, φώναξε τοὺς Πατέρες καὶ τὸν κηπουρό, πού ἦταν κοσμικός. Ὁ τελευταῖος, μόλις εἶδε τὸ ζῶο νὰ σφαδάζῃ, τὸ ἔσφαξε ἀμέσως, τὸ καθάρισε καὶ οἱ Πατέρες τῆς Μονῆς ὠρίσαν στὸν Πατέρα Ἀγλαῖο νὰ το μαγειρεύῃ λίγο-λίγο καὶ νὰ τρῶῃ ἀπὸ τὸ κρέας αὐτό, διότι πίστευαν ὅτι τὸ ἔστειλε ὁ Θεὸς σάν φάρμακο, γιὰ νὰ θεραπευθῆ ἡ ἀρρώστια του.

Ο Μοναχὸς Ἀγλαῖος, κάνοντας ὑπακοή στὸν Ἰγούμενο καὶ τοὺς Πατέρες τῆς Μονῆς, κατέλυσε ἀπὸ τὸ κρέας τοῦ ζώου τούτου. (Στὰ Κοινόβια Μοναστήρια ἀπαγορεύεται ἡ κατάλυσις κρέατος καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδέποτε παρατίθεται κρέας στὴν κοινὴ τράπεζα, ἀλλὰ, ἐάν κάποιος ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς ἀσθενῆσῃ, κατ' οἰκονομίαν ἐπιτρέπεται ἡ κατάλυσις κρέατος ἔξω τοῦ Μοναστηριοῦ, στὰ "Καθίσματα", στὰ ἐργατοσπίτα καὶ στὰ Κελλιὰ μὲ ἀγροκτήματα).

Ετσι μὲ τὸ κρέας αὐτό, πού λίγο-λίγο κατέλυσε ὁ Μοναχὸς Ἀγλαῖος ἐγίνε καλά καὶ μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἐδόξαζε μέρα-νύχτα τὸν Κύριο.

Αξίζει δὲ νὰ σημειωθῆ πῶς μετὰ τὸ πρῶτο θαῦμα, δηλαδὴ τὸ νὰ ἔρθῃ τὸ ζῶο μόνο του καὶ νὰ παραδοθῆ στὸν ἀσθενῆ, ἀκολούθησε καὶ ἄλλο θαῦμα. Διότι, γιὰ νὰ φάῃ τὸ κρέας τοῦ ζαρκαδιοῦ αὐτοῦ μόνος του ὁ Πατὴρ Ἀγλαῖος, χρειάστηκε νὰ περάσουν περισσότερες ἀπὸ σαράντα μέρες καὶ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ κρέας, χωρὶς ψυγεῖο, οὐδεμίαν ἀλλοίωσι ἔπαθε, σὲ ἐποχὴ καλοκαιριοῦ, ἀλλὰ ἔμεινε φρέσκο μέχρι καὶ τὸ τελευταῖο κομμάτι, ὅπως ἦταν καὶ τὴν πρώτη μέρα πού σφάγηκε τὸ ζῶο!

Αθωνική

πολιτεία

ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

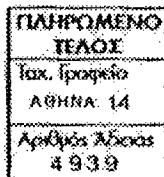
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σίμων Μοναχός

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἀστέριος Δ. Κόκκαλης - Θεολόγος

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
Κυρίλλου Λουκάρεως 6 - 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447903

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,10 €

κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ